

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.

absconditus suauior. Non ergo nos me
uere debet (inquit D. August. in lib. de
catechizandis rudibus cap. 19.) quia
multi diabolo consentiunt, & pauci de
um sequuntur, quia frumentum in co-
paratione palearum, valde paucorem
habet numerum. Sed sicut agricola no-
uit, quid faciat de ingenti aceruo paleae,
sic nihil est Deo multitudo peccatorum,
qui nouit quid de illis agat, ut admini-
stratio regni eius, ex nulla parte turbe-
tur atque turpetur. Nec ideo putandus
est vicisse diabolus, quia secum plures
cum quibus à paucis vinceretur, attrah-
xit, &c.

CAPVT VII.

Vincentij
Lirineusis
consilium
audiendū

QVAE cum ita sint, non te deti-
neat in secta perditionis leuitas
& inconstantia multorum à vera & or-
thodoxa fide ad vestram sectam defici-
entium, sed audi & sequere doctrinam
Vincentij Lirinensis suadentis in hæc
verba: In ipsa catholica ecclesia magno-
pere curandū est, ut id teneamus, quod
vbique tenetur. Id autem facimus, si se-
quemur

DE RETI. FIDE ORT. 187

quemur vniuersitatem. Sequemur autem vniuersitatem hoc modo. Si hanc vnam fidem, veram esse fateamur, quā tota per orbem terrarum confitetur ecclesia. Et statim: *Quid*, inquit, faciet Christianus Catholicus, si se aliqua Ecclesiæ particula, ab vniuersalis fidei communionem præciderit? *Quid* itaque nisi ut pestifero corruptoque membro, sanitatem vniuersi corporis anteponat? Hæc ille. Porrò quia in nostram fidem atque religionem, tot & tanta hominū milia per orbem totum, vna & pari mente consentiunt, facile peruidere potes, non esse vanam, sed veracem, quæ vnicaverè ab omnibus vna mente suscipienda sit. Si enim (vt Lactantij verbis v- Lib. 5. c. 13.) tamur fœmininæ sex infirmitate labū tur (nam interdum isti muliebrem & anilem superstitionem vocant) viri certè sapiunt. Si pueri, si adolescentes improuidi sunt per ætatem, maturi certè ac senes, habent stabile iudicium. Si vnicuitas desipit, cæteræ vtique innumerabiles, stultæ esse non possunt. Si vnaprouincia, vna natio, prouidentia
b caret,

IOANN. SLOT. GEF.

caret, cæteras omnes habere intelligentiam recti necesse est. Cum verò ab ortu solis usque ad occasum, lex diuina suscepta sit, & omnis sexus, omnis ætas, & gens, & regio, vnis ac paribus animis Deo seruiant, eadem sit ubique patientia, idem contemptus mortis, intelligere debuerant, aliquid in ea esse rationis quod non sine causa usque ad mortem defendatur, aliquid fundamenti ac soliditatis, quod eam religionem non tantum iniurijs ac vexatione non soluat, sed augeat semper, & faciat firmorem. Hactenus ille. Rectè ergo D. Augustinus contra epistolam Manichæi quam vocant fundamenti scribens, dicit hominem tot ac tantis Christiani nominis charissimis vinculis, teneri credentem in Catholica Ecclesia. Apud hæreticos autem nihil horum esse. Porro ego quoque una cum Diuo Augustino ingenuè fateor, me his atque similibus rationibus teneri in Catholica ecclesia, & tanquam charissimis vinculis constringi, ut non possim ab ea ad vestram sectam desciscere, in qua nihil horum (quemadmo-

DE modum istimo) quod m sonat ve si tam ma bium ve est omni tholica t promitti mouebit tot ac tar onis, nos stringit. mei fixar (Deo an vnquam tem ac ar Deus, qu conuersi

CAC pro tentiam que facil secta, ad siam , se

modum satis iam demonstratum esse ex-
istimo) inuenio, nihilque conspicio,
quod me inuitet ac alliciat, sed sola per
sonat veritatis pollicitatio, quæ quidē
sit tam manifestè monstratur, ut in du-
bium venire non possit, præponenda
est omnibus illis rebus, quibus in Ca-
tholica teneor. Si autem tantummodo
promittitur & nō exhibetur, nemo me
mouebit ab ea fide, quæ animum meū
tot ac tantis nexibus Christianæ religi-
onis, nostræque doctrinæ atq; fidei ad-
stringit. Habis nunc Cacodoxe, animi
mei fixam firmamq; sententiam, à qua
(Deo annuente) nemo me dimouebit
vnquam. Quam vtinam te quoq; sequē
tem ac amplexantem viderem. Bone
Deus, quantū gaudij mihi pareret tua
conuersio atque resipiscientia.

CAPUT VIII.

CACO. Rationibus tuis persuasus
propemodū, magna ex parte sen-
tentiam meā mutare paratus essem, at-
que facile nunc abiecta atque abiurata
secta, ad Catholicam transirem Eccle- Gal. 2
siam, sed nescio quibus vinculis de-

b 2 tinear